

Присталися мені в сні:
 Пахучий, любий гір,
 Мишунці мої ді
 І мій рідний край.
 Сиджу я край нікня
 В далі світу кінці зір,
 Шукаю... Та дарма! —
 Не базу рідних гір.
 Там у хреста стіп,
 Сила бере дух,
 Там не один гріб,
 Там не один друг.
 Хмарі тягуть в даль
 Десь до рідних пія,
 Стиска груди жовті,
 Стиска серце білі...
 Михайло Захарченко.

до вечера.